

Святковий вересень знову на порозі

Ось і промайнули чергові канікули, і ми, сповнені нових сил, прямуємо до коледжу.

На нас знову чекають ранні підйоми та заняття. Але немає часу для смутку, адже коледж — це родина, де завжди підтримають, втішать і звеселять.

Для когось - це перший навчальний рік, а для деякого і фінальний. Як швидко для нас, випускників, пролетів час: здавалося, ніби щойно складали вступні іспити, а не за горами і Кром М. Та, за традицією, розпочинаємо відповідальний для нас навчальний рік із святкування Дня знань.

Цьогорічна вітальна програма була приурочена 25-річчю Незалежності України. Свя-

ткову промову виголосив незмінний завідувач Костопільської філії РДБМК Носко Ігор Павлович. Директор закликав завжди залишатися патріотами своєї країни, особливо у такий нелегкий для нас час і радив використовувати усі можливості, які дарує прекрасна пора студентського життя, задля племкання щасливого власного майбутнього і майбутнього нашої держави. Не забув Ігор Павлович і про наших першокурсників, яким побажав наснаги, терпіння та успіхів у навчанні. Справжньою родзинкою для нас був виступ наших любих викладачів, які виконали гімн України на сцені і тим самим

відкрили урочисту частину святкового дійства.

Святковий концерт розпочався феєричним виступом незрівнянних барабанщиць. Дівчата вокального гуртка привітали усіх присутніх на заході чудовим виконанням пісень “Червона калина” та “Україна”. Для першокурсників було передано студентський квиток і оголошено наказ про зарахування, який традиційно зачитала заступник завідувача філії з навчальної роботи Жук Ольга Петрівна.

Отож, цьогоріч наш студентський колектив поповнили 60 муйбутніх медсестер - група 11-С (керівник- Переходько П. Г.) і група 12-С (керівник- Радько О. Б.), а також 36 майбутніх акушерок - група 2-А (керівник — Вакулка В.Ф.)

Поспілкувавшись із декількома першокурсниками, я зрозуміла, що абсолютно кожен має жагу до навчання і великі сподівання щодо реалізації своїх творчих здібностей у стінах нашого коледжу.

Отже, давайте побажаємо нашим новим друзям бути мудрими і творчими, завжди підтримувати один одного і не забувати, що Костопільський медичний коледж — це одна велика і дружна родина.

У номері:

- Святковий вересень знову на порозі
- Мені болить, бо є війна
- Всесвітній день туризму
- Феєрія талантів у нашому коледжі
- Кіно— наймасовіше з мистецтв

Мені болить, бо є війна

Осінній день, залитий сонцем — 21 вересня. Флешмоби, покази фільмів, проведення уроків та масових заходів, тисячі голубів у небі – світ святкує День миру. А миру немає...

Для декого з нас мир – це повсякденна реальність. На вулицях спокійно, діти ходять до школи, всі займаються звичними справами. Ми сприймаємо це все, як належне. Проте нині для багатьох людей таке розмірене, спокійне життя — це просто казкова мрія...

Окопами порізані східні землі України... На чорноземі життя було засіяне насіння, полите кров'ю... Замість хліба на полях повиростали міни... Люди вже звикли спати під шум мінометів, під звуки пострілів та боротьби. Щодня гинуть молоді солдати. Хто знає, може завтра це вже буде хтось із наших родичів чи друзів?

Мені болить, бо є війна: зруйновані міста на сході країни, люди, які віддають життя за цілісність і свободу України, яка вже дуже довгий час потерпає від рук загарбників.

Тут ми живемо мирним життям, а натомість на Сході люди засинають під вибухи, від яких мурашки по тілу; здавалося б, у нас спокій, проте ледь не щодня мусимо ховати синів, братів, чоловіків. Вдови, сироти – їх всіх такими зробила війна. Ми переживаємо, як написати чергову самостійну, а на східній частині країни зараз кров і смерть. Люди там вже не знають, як проживуть наступний день і чи дочекаються його взагалі.

Проте не можна здаватися! Будемо вірити, що наша Україна вирветься з-під російського гніту, прийде мир, оновиться земля. І будуть знову вільно літати журавлі, і будуть діти щасливі, бо вони в безпеці. Не буде більше смерті і крові, бринітимуть наші серця і душі, розуміючи, що над нами мирне небо і українські землі більше не чують запаху пороху.

На мою думку, спокій у нашій країні і в цілому у світі залежить від усіх і разом з тим від кожного окремо. Мене вразила історія життя і боротьби за мир легендарної жінки ХХ століття Матері Терези. Ця Людина понад 40 років допомагала злидненним і сиротам, під її керівництвом діяло 517 місій милосердя у понад 100 країнах світу. Своім багатолітнім прикладом любові до ближнього вона була удостоєна першої Премії миру і причислена до лику святих. Отже, не будемо забувати про принципи милосердя і любові, до яких закликала Мати Тереза. Втілювати їх у життя і пам'ятати, що змінити цей світ на краще може кожен із нас!

Демушик М., 22-С

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ТУРИЗМУ

**Кому з нас не подобається подорожувати?
Мабуть, кожна людина полюбить мандрівки.
Подорожуючи, ми не лише відпочиваємо,
а й здобуємо новий досвід,
чудові враження і незабутні відчуття.**

Ми, студенти, молоді й енергійні, також любимо відкривати нові, незвідані куточки України.

Неоціненною знахідкою для нас стали Карпати — вони нікого не залишили байдужими. Адже краса цих величних гір підкорює кожну людину. Коли долаєш шлях проходження на гору Говерлу, здається, що все інше не має сенсу. І ось ти на вершині...

І тут тебе чекає винагорода — безкрайній чудовий краєвид Карпат... На них неможливо дивитися без захвату: ковток свіжого повітря, верхівки смерек і хмари, які чіпляються за них, річки у долинах зі своїми бурхливими потоками, каменистими берегами, соколи у далечині. І тут ти зашмер... Ти відчуваєш таку силу, велич і непереможність, адже знаходишся на самій верхівці гори. Здається, ось-ось торкнешся неба.

Чого варта багата карпатська природа!

Саме за такими відчуттями та неповторними емоціями

потрібно відправлятися у подорожі!

Скрипник Н., 31-С

Феєрія талантів у нашому коледжі

Першокурсники своїм святковим концертом привітали викладачів з їхнім святом напередодні Дня працівників освіти.

29 вересня 2016 року у читальному залі гуртожитку відбулося представлення груп першого курсу під назвою «Хай запалає талантів багаття». Першокурсники стали повноправними членами великої й дружньої родини, частинкою єдиного цілого—вони поповнили ряди студентів Костопільської філії Рівненського державного базового медичного коледжу.

Тепер їм потрібно пройти нелегкий шлях. І складність його полягає і в умінні гармонійно влитися в колектив, і знайти собі нових друзів, і у відповідальному ставленні до навчання. Цей концерт — перший крок до згуртування студентів, так як на такому святі студенти встигають не лише познайомитися один з одним, але й показати свої таланти.

На святі виступали групи 11-С, 12-С та 2-А. Виявилось, що серед студентів не тільки майбутні медсестри та акушерки, а й талановиті співаки, танцівники, актори, гумористи, поети. Можна відзначити напрочуд зворушливий та красивий виступ Вікторії Семенчук з піснею «Je t'aime». Веселими та дуже смішними були гумористичні сценки: «Мастер Шеф» у виконанні групи 12-С, «Володька і Танька» - 11-С, «Ми в душі завжди молоді» - 2-Б.

Варто зауважити, що всі номери концерту були виконані красиво, емоційно і з хорошим настроєм. Кожна група підійшла до організації свята відповідально, змогла якісно підготуватися, проводячи численні репетиції, саме тому захід пройшов на "УРА". Куратори Переходько П.Г., Радько О.Б., Вакулка В.Ф. активно допомагали своїм підопічним.

Добру атмосферу створювала і публіка, підтримуючи учасників свята. Адже кожен з глядачів пам'ятав, що значить вперше виступити на сцені! Враження у студентів і педагогів від проведеного заходу залишилися якнайтепліші. Можна сказати, що це гарний початок для нового, дорослого життя наших початківців. Також ми сподіваємося, що студентське багаття талантів не згасне і буде дивувати нас знову і знову.

День вчителя—це справжній привід для того, щоб привітати кожного викладача з його професійним святом. Дорогі наставники, ви вчите нас мудрості, передаєте життєвий досвід, сієте зерна добра і чистоти у юних серцях. Ми дуже щасливі, що у нашому житті зустрілись такі Вчителі, як ви! Бажаємо всім Вам здоров'я, благополуччя, успішної і довгої трудової діяльності, можливості похвалитися професійними досягненнями і високою зарплатнею. Нехай робота завжди буде, як свято. Вітаємо з Днем вчителя від щирого серця!

Кіно – наймасовіше з мистецтв

Великий англійський режисер Альфред Хічкок якось сказав:

«Фільм - це життя, з якого вивели плями нудьги». Дійсно, хороше кіно зачаровує, дивує, змушує задуматися над тим, що відбувається в житті людини.

Кінематограф братів Люм'єр—перший апарат для зйомки фільмів, 1895 рік

Також як книга для письменника, музика для музиканта чи картина для художника, кіно для режисера - це спосіб вираження власних думок, почуттів і бажань. Найчастіше кіно показує нам ідеальне життя. Життя, про яке багато хто мріє, життя, яке для багатьох не досяжне. Кінематограф є своєрідним мотивом, спонукальною дією до активного втручання у своє життя задля змін на краще на шляху до ідеалу.

Кінематограф — відносно новий вид мистецтва. Його історія порівняно з тисячолітньою історією музики, живопису, театру дуже коротка. Але це не заважає кіно залишатися вже протягом декількох десятиліть найбільш масовим видом мистецтва.

Традиційно працівники кінематографії відзначають своє професійне свято щорічно у другу суботу вересня.

Перша українська кінозйомка відбулася у вересні 1896р. у Харкові (хоча інженер Йосип Тимченко за два роки до братів Люм'єр розробив апарат «кінескоп», придатний для кінознімання та кінопроекції), де фотограф Альфред Федицький зняв кілька хронікальних сюжетів. А вже в грудні влаштував перший український кіносеанс у Харківському оперному театрі. Королевою екрану була Віра Холодна.

Українські режисери впродовж минулого століття створили власну яскраву кіношколу, яка гідно збагатила світове кіно. У пам'яті завжди залишаються імена Олександра Довженка, Івана Кавалідзе, Марка Донського, Сергія Параджанова та багатьох інших. Протягом останніх років в українській кінематографії прийшло нове покоління кіномитців. Серед найвідоміших фільмів майстрів кіно є: «Тіні забутих предків» - Сергія Параджанова, «Січовик» - Дениса Корольова, «Поводир» або «Квіти мають очі», «Мамай» - Олеся Саніна. А про акторську геніальність Богдана Ступки неодноразово писали найпопулярніші видання в різних країнах. Зігравши близько 50 ролей у театрі і 100 у кіно, Ступка запам'ятовувався глядачам як надзвичайно талановитий актор, якому ідеально вдається розкрити непересічні образи. Стрічки зі Ступкою "Білий птах із чорною ознакою", "Молитва про гетьмана Мазепу", "Чорна рада" входять у золотий фонд українського кіно.

Отож саме вони вагомо піднімають українське кіно, збагачують його новими ідеями, доносять до людей вищі цінності життя, не ламаючи споконвічних стереотипів.

Радимо для перегляду підбірку художніх фільмів українського кінематографа. Саме вони, нехай і фільми-драми, чудово наситять осінню атмосферу вашого власного маленького світу естетизмом та трепетом.

"Тіні забутих Предків" (1964) - шедевр Сергія Параджанова. Стрічку, зняту у Карпатах, було нагороджено на багатьох світових кінофестивалях. А відомий сербський режисер Емір Кустурица назвав "Тіні забутих предків" найкращою картиною знятою у світі. Сюжет фільму побудований на зображенні життя гуцулів у Карпатах на межі XIX й XX ст. в гармонії з природою, традиціями й звичаями, з язичницькими й християнськими віруваннями. А головною ідеєю кіношедевр є оспівування високого й красивого почуття кохання.

"Поводир". Історія починається з того, що в Україну в 30-ті роки XX століття приїжджає інженер Майкл Шемрок разом зі своїм сином. Він один з небагатьох американців, який симпатизував комуністичним ідеям і всім серцем хотів будувати соціалізм. Та наш герой гине за трагічних обставин. Сина Шемроку вдається врятувати від переслідувачів, і в цьому йому допомагає сліпий кобзар. Не маючи жодних шансів вижити в іншій країні, без батька у хлопчика не залишається вибору, як стати поводитирем кобзаря. Їх подорож буде повною небезпечних пригод, які відбуватимуться на тлі жахливих подій 30-х років. Голодомор, радянська номенклатура, руйнування людських долей і злидні—все це переживуть головні герої.

"Століття Якова" — український історичний фільм з 4-х серій, створений телеканалом «1+1», екранізація однойменного роману Володимира Лиса. Роман, за мотивами якого була відзнята картина, є лауреатом української премії «Коронація слова». В основі сюжету – історія України очима волинського селянина-довгожителю Якова Межа. Ще з дитинства він був закоханий в Ульяну, проте незважаючи на взаємність почуттів, батьки видали її заміж за хлопця із заможної родини. Не в силах змінити що-небудь, Яків їде з села. Він вступає до Війська Польського. У його долі – війни, полон і втрата близьких, але її головний підсумок – збереження людяності і здатності любити.

Отже, фільми, які гарантовано забезпечать тобі можливість долучитися до найвищих незмінних цінностей людського буття, у тебе на екрані. Хапай велике горнятко чаю з імбирем для жовтневої атмосфери, вкутайся в плед і натискай плей. Приємного перегляду!

Мельник О., Стасюк Ю., 31-С

"МедОк" - газета студентської молоді КФРДБМК

Над номером працювали:

Слободянюк Катерина
Демушик Мирослава
Скрипник Наталія
Король Катерина
Мельник Олександра
Стасюк Юлія
Івченко Аліна

Адреса редакції:

35000
вул. Грушевського, 18
м. Костопіль
E-mail:
kost_medcol@ukr.net